

Song propuštěného aparátníka

Ivo Jahelka

1. Utrpěl jsem krutou ztrátu, těžký je můj osud,
neb' už nejsem v aparátu, jako byl jsem dosud,
dvacet let jsem věrně sloužil proletariátu,
a včera se smutně ploužil ze sekretariátu.

2. Kam já jenom, ubohý, se kádrově teď včlením,
bez vedoucí úlohy se život rychle mění
a ten, kdo mi lezl včera do zadku jak pako,
s úsměvem dnes za večera do téhož mě nakop'.

R: Jako zlato bez karátu jsem bez svého aparátu,
aparát, aparát, už není můj kamarád.

3. Že prý nejsem řádně vzdělán a pro jevy mumlu,
tak z toho si houby dělám já, absolvent VUMLu,
ke klasikům do učení, tam jsou věci skryty,
a krizové poučení nad všechny maturity.

4. Že zdravotně z toho trop jsem, marně hlásím vládám,
už je konec se SANOPZem, na Bulovce strádám,
naše prý se rovnat může zdravotnictví světu:
na pokoji osm lůžek, a nás deset je tu.

R: Kdo se o mě postará tu, když už nejsem v aparátu,
aparát, aparát, zase bych tam šlapal rád.

5. Co můj obchod separátní s dovozovým žvancem,
kam jsem jako aparátník chodil s velkým rancem,
copak můžu brát to s klidem: místo kentky marska,
k tomu nákej inteligent jí můj sýr ze Švýcarska.

6. Měl jsem Tatru 613, předtím šetstettrojku,
dneska už je všechno jináč, čert vem přestrojku,
fajn bylo bez revoluce i bez demonstrací,
nakonec snad budu nucen živiti se prací.

R: Jak k hranicím ostny drátu patřil jsem já k aparátu,
aparát, aparát, kde teď budu spát a brát?